

Čopar

Sad ili ko zna kad?

Gordana Suša

ZAREZ

Glavni odbor Srpske napredne stranke, po uzoru na nekadašnji Centralni komitet, odlučio je da poslušava svog lidera i odustane od spajanja redovnih beogradskih i vanrednih parlamentarnih izbora. Ta odluka, da je konačna, zaslužila bi opštenarodnu podršku, ali zadržka da o svemu treba da se izjasni i predsedništvo naprednjaka, izaziva sumnju da mogućnost istovremenih izbora i dalje ostaje u opciji. Prema tome, definitivni odgovor je možda, dakle, neizvesno!

Zavisno od ishoda „unutražnjeg dijaloga“ a na osnovu toga i platforme za usvajanje sveobuhvatnog i opšteobavezujućeg sporazuma sa Kosovom, zavisno od raspoloženja javnosti i budno praćenog rejtinga vladajuće partije i njenog vođe, rok je mart mesec iduće godine, Vučić će ceniti šta mu se više isplati svestan, da vreme ističe i da ga nema na pretek, da problemi bujaju kao korov, da mu se kruni naklonost i u svetu i u zemlji. Očigledno je da sve teže nalazi zajednički jezik ne samo sa nezadovoljnim i za sada ćutljivim frakcijama svoje partije, vidljivo je da se sve teže sporazumeva i sa koalicionim partnerima a da ne pominjemo balvana u oku prekodrinskog brata Milorada Dodika. Neko neobavešten bi mogao da pomisli da ovaj javno govori ono što tajno misli Vučić, da, u poslednje vreme, i sam predsednik države, isteran na ledinu, nije počeo da se ograđuje od Dodikovih izjava. Najnovija je ona o prekrajanju granica i spajanju Republike Srpske i Srbije. U svakom slučaju manevarski prostor postaje sve manji, odluke, o svemu što se guralo

pod tepih, teže, pritisci i spoljni i unutrašnji, sve jači.

Ako se, u međuvremenu, marginalizovana opozicija, pribere i fokusira na beogradske izbore, ako bude međusobno koordinisala barem neke elementarne akcije i zahteve, kao što su zahtevi za fer izbore, stvorice sama sebi šansu da izađe iz mraka i postigne uspeh. U ostvarivanju težnje osvajanja Beograda svi bi trebalo da ostave po strani ideološke razlike i u predizbornoj kampanji krenu zajedno, stavljajući na listu svoje najbolje i nepotrošene ljude. Jer, kada se radi o komunalnim pitanjima, vodovodu, kanalizaciji, izgradnji vrtića, javnim nabavkama, dodacima za porodilje,

Ako se, u međuvremenu, marginalizovana opozicija pribere i fokusira na beogradske izbore, ako bude međusobno koordinisala barem neke elementarne akcije i zahteve, kao što su zahtevi za fer izbore, stvorice sama sebi šansu da izađe iz mraka i postigne uspeh

prostornim planovima, transparentnosti, kućnom redu, borbi protiv korupcije... među opozicionim partijama nema nikakve razlike. Ko će biti gradonačelnik o tom potom. Cilj je osvojiti što više odborničkih mesta. Pošto živimo u fragmentiranom, potpuno pocepanom, društvu, u kojem se jedva preživljava, taj, jedinstveni poduhvat, čak kada je reč samo o Beogradu, nažalost ukazuje, ostaje utopija. Nekada zbog stranačkih ambicija, ličnog precenjivanja, totalnog neznanja i voluntarizma a najčešće zbog odsustva volje za dogovor i kompromis pa makar to bilo i samouništavajuće. Parcijalno zblizavanje nekih grupacija poput Jankovićeve građanske opcije sa Jeremićevom patriotsko

nacionalističkom ekipom preletača iz DSS, nije dovoljno i bojim se da će naneti više štete nego koristi i jednima i drugima i da će se birači, jednih i drugih, osećati izneverenim. Po čemu se u beogradskoj vizuri Jeremić razlikuje od Obradovića, Živković od Radulovića? Zašto bi Đilas prišao PSG i narodnjacima a ne svojoj izvornoj stranci? Zašto bi, Šapić išao na izbore u predizbornoj koaliciji sa Demokratskom strankom, ako veruje da su mu za uspeh na gradskom nivou dovoljni glasovi sa Novog Beograda? Da li može DS sama, sve su to pitanja na koja bi trebalo racionalno odgovoriti. U protivnom sve se svodi na hazardiranje i mogućnost nestanka nekih partija, što u krajnjem ide u prilog aktuelnoj koaliciji na vlasti...

Ono što, ipak, razlikuje pripremu za predstojeće izbore od dosadašnjih, jesu razni samoorganizovani građanski pokreti, mislim prvenstveno na „Ne davimo Beograd“, „Novi optimisti“ ali i brojne nevladine organizacije i profesionalna udruženja koja se združeno i sve vidljivije bore protiv medijskog mraka. Bez partija se ne može ali uz pomoć NGO se mnogo više može. Nedavna rasprava o „Dobroj vladi i učešću građana u donošenju odluka“ podastrla je svu bedu i licemerje aktuelne politike. Dok su Brnabićevoj usta bila puna hvale i podrške ideji da što više građana participira u odlukama, potpuno je zanemela i ostala bez odgovora na pitanje šta je sa inicijativama „Ne davimo Beograd“, a smenu direktora zemunske škole lapidarno ocenila kao nužnost jer je kršio zakon! Kako je kršio zakon ne zna ni ona ni građani na osnovu filtriranih i nedostojnih saopštenja nadležnog ministarstva. Ako, dakle, Beograd ne daje dovoljno povoda za mobilizaciju i združenu akciju opozicije, da bi početak promene vlasti počeo u njemu, onda nema spasa, i verovatno ćemo svi zajedno biti osuđeni na još jedan ciklus mukotrpnog čekanja nove prilike kao Beketov Godo.

AFOKRIZAM

Danas

Dragi gledaoci, moraćemo da prekinemo EPP i damo reč predstavnicima vladajuće stranke. I televizija mora od nečega da živi.

Milan Todorov

Profesori uz studente

KOMENTAR

Danas

U javnosti je pozitivno primljena vest da je Prošireni dekanski kolegijum Fakulteta političkih nauka u Beogradu stao iza svoja dva studenta i osudio podnošenje prekršajnih prijava, koji su protiv njih pokrenuti zbog navodnog organizovanja „Protesta protiv diktature“ u aprilu i maju ove godine.

U saopštenju FPN-a se navodi da Fakultet ne može i neće da okreće glavu od jednog oblika pritiska kojem su pomenuti studenti izloženi.

„Kao istinska škola demokratije na kojoj studente učimo poštovanju različitih političkih mišljenja, pluralizmu, toleranciji i vladavini prava, obaveza Fakulteta političkih nauka kao visokoobrazovne ustanove je da reaguje na pritiske na svoje studente, posebno na one koji bi mogli biti okarakterisani kao politički“, naveo je u saopštenju Prošireni dekanski kolegijum FPN-a.

Po istom scenariju, samo dva meseca ranije u Prekršajnom sudu saslušana su dva studenta Fakulteta dramskih umetnosti, koji su takođe označeni kao organizatori neprijavljenog „Protesta protiv diktature“. Reagovalo je Izborna veća FDU ocenom da je njihova moralna i profesionalna obaveza da zaštiti svoje studente od pokušaja političkih i svih drugih pritiskova i da ih podrži u slobodnom iskazivanju mišljenja.

Reakcija dva beogradska fakulteta je svojevrсно iznenađenje, ako se ima u vidu da se akademska zajednica, osim retkih pojedinaca, nije oglašavala tokom trajanja „Protesta protiv diktature“, niti je sa univerziteta stizala podrška, pa čak ni reakcija na navode vlasti koja je učesnike tog protesta, mahom studente, nazivala „plaćenicima“. Potez FPN i FDU je dobrodošao, posebno u svetlu činjenice da zvanični predstavnici studenata nisu stali iza svojih kolega. Ako su u startu bili sumnjičavi jer se nije znalo ko su organizatori okupljanja i kakvi su njihovi motivi, od studentskih zvaničnika se očekivalo da stanu u odbranu prava na slobodno izražavanje mišljenja i kritičko preispitivanje prilika u kojima građani danas žive.

Iluzorno je očekivati da će reakcija dva fakulteta napraviti zaokret u ponašanju akademske zajednice, kao i da će uticati da vlast odustane od dosadašnjih manira. Studenti su u pravu kada tvrde da su prekršajne prijave pokušaj zastrašivanja i svojevrсна opomena pred moguće spontana okupljanja uoči ili nakon beogradskih izbora. Ipak, ovo je mali, ali značajan korak koji svedoči da među srpskom intelektualnom elitom još uvek ima časni i hrabrih pojedinaca, spremnih da se suprotstave jednomu i pritiscima i stanu u odbranu demokratskih vrednosti kojima uče generacije svojih studenata.

ALEKS SOROS (Ne)prijatelj vlasti?

LIČNOST

Danas

Foto: FoNetTV/FoNet

Aleks Soros, zamenik predsednika UO Fondacije za otvoreno društvo i sin američkog milijardera Džordža Sorosa, sastao se u ponedeljak u Beogradu s predsednikom Srbije Aleksandrom Vučićem. Bio je to njihov drugi susret za dva meseca, s tim što je prethodnom prisustvovao i Soros stariji. Teme razgovora Sorosa naslednika i Vučića bile su regionalna saradnja i podrška Soros fondacije evropskim integracijama Srbije, reformama u oblasti medija i vladavine prava.

Kako je saopšteno iz kancelarije predsednika Srbije, „dvojica sagovornika su se saglasili da je potrebno da Srbija nastavi da primenjuje reforme, posebno one koje se odnose na vladavinu prava“. Soros mlađi je „ohrabrio Srbiju da nastavi da igra konstruktivnu ulogu“, kada je reč o stabilnosti u regionu Zapadnog Balkana, i naglasio da je Fondacija za otvoreno društvo spremna da pruži podršku reformskim procesima i razvoju preduzetništva, kao i programu integracije Roma u Srbiji. Uprkos ovim razgovorima u očigledno pozitivnoj atmosferi, ne treba zaboraviti da su mediji bliski vlastima u više navrata optuživali Džordža Sorosa da finansiranjem opozicije i nevladinog sektora pokušava da destabilizuje Srbiju i sruši Vučićevu vlast.

Prema pisanju zapadnih medija, Aleks Soros se iznedrio kao filantrop, istakavši se velikom donacijom koju je dao za Jevrejske fondove pravde. Volstrit

žurnal ga je predstavio kao nekog ko akcenat stavlja na „ciljeve koji nemaju široko rasprostranjenu podršku“. Član je upravnog odbora organizacija koje se bore protiv zagađenja životne sredine i kršenja ljudskih prava koja imaju veze sa eksploatacijom prirodnih resursa kao što je Global vitnes. Finansijski podržava i političke ciljeve. U martu 2012. je donirao 200.000 dolara za Jevrejski savet za obrazovanje i istraživanje, koji je 2008. podržao Baraka Obama kao predsedničkog kandidata. Soros mlađi iste godine osniva Fondaciju Aleksandar Soros, koja promovise socijalnu pravdu i ljudska prava. Fondacija podržava organizacije koje, između ostalog, brane prava 2,5 miliona lokalnih radnika u SAD i pomažu zajednicama Latinoamerikanaca i pripadnika radničke klase da se izbore za pravdu i dostojanstvo. Takođe je uspostavila nagradu za izuzetna dostignuća u domenu zaštite životne sredine i ljudskih prava, čiji su dosadašnji dobitnici liberijski i kambodžanski aktivisti, a posthumno i grupa Peruanaca koji su ubijeni zbog svog zalaganja da se zaštiti peruanska šuma.

Aleksandar Soros je rođen 1985. u Njujorku. Ima mlađeg brata Gregorija. Diplomirao je istoriju na Univerzitetu Njujork 2009. a trenutno je na doktorskim studijama u domenu evropske moderne istorije u Berkliju, Univerzitet Kalifornija.

Marija Kojčić

BUDI Danas PAMETAN

Teže je razbiti predrasudu nego atom.

Albert Ajnštajn (1879 - 1955), revolucionar u teorijskoj fizici, dobitnik Nobelove nagrade 1921.

